

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till komplettering av regeringens proposition med förslag till lag om ändring av lagen om minimiskatt för stora koncerner (RP 196/2025 rd)

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om minimiskatt för stora koncerner (RP 196/2025 rd) kompletteras så att bestämmelser om en safe harbour-regel om parallellsystem, en safe harbour-regel om den yttersta moderenheten och en safe harbour-regel om substansbaserade skatteincitament fogas till lagen om minimiskatt för stora koncerner. Därtill föreslås det att tillämpningstiden för safe harbour-regeln under övergångsperioden som gäller land-för-land-rapporteringen för beskattningen förlängs med ett år.

Förslagen grundar sig på artikel 32 i minimiskattedirektivet, som gäller safe harbour-regler, och på det så kallade parallellmodellpaket som OECD:s och G20-ländernas inkluderande ramverk publicerade i januari 2026.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt men senast den 31 mars 2026. Enligt förslaget ska lagen tillämpas första gången på räkenskapsperioder som börjar den 1 januari 2026 eller därefter.

Lag

om ändring av lagen om minimiskatt för stora koncerner

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om minimiskatt för stora koncerner (1308/2023) rubriken för 2 kap. 15 §, rubriken för 2 kap. 17 §, 4 kap. 9 § 2 mom. 1 punkten, rubriken för 4 kap. 18 §, 4 kap. 18 § 2 mom., 8 kap. 11 § 1 mom., 8 kap. 12 §, 9 kap. 1 § 1, 6 och 8 mom., 9 kap. 3 § och 10 kap. 6 § 2 och 4 mom. samt 10 kap. 6 § 5 mom. 3 punkten,

av dem 9 kap. 3 §, 10 kap. 6 § 2 och 4 mom. samt 10 kap. 6 § 5 mom. 3 punkten sådana de lyder i lag 917/2024, samt

fogas till 1 kap. 47 § ett nytt 2 mom., till 2 kap. 15 § nya 3–5 mom., till 2 kap. 17 § ett nytt 3 mom., till 3 kap. 5 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 917/2024, ett nytt 5 mom., till 3 kap. 10 § ett nytt 3 mom., till 3 kap. en ny 13 a §, till 4 kap. 9 § ett nytt 4 mom., till 4 kap. 11 § nya 2 och 3 mom., till 4 kap. 13 §, sådan den lyder i lag 917/2024, nya 2–4 mom., till 4 kap. nya 13 a–c §, till 4 kap. 17 § ett nytt 2 mom., till 4 kap. nya 19 a och 19 b §, till 6 kap. nya 7 a och 11 a §, till 8 kap. nya 31–33 §, till 9 kap. nya 1 a och 1 b §, till 9 kap. 2 § ett nytt 10 mom. och till 9 kap. nya 12–15 § som följer:

9 kap.

Särskilda bestämmelser

12 §

Safe harbour-regel om parallellsystem

Om den koncernenhet som lämnar deklaration så väljer anses tilläggsskatten för jurisdiktionen för räkenskapsperioden enligt regeln om inkomstinkludering och regeln om kompensation för bortfall i skattebetalning vara noll i fråga om koncernenheter som är belägna i en jurisdiktion på vilken safe harbour-regeln om parallellsystem tillämpas. Safe harbour-regeln om parallellsystem kan tillämpas på koncernenheter, om koncernens yttersta moderenhet är belägen i en jurisdiktion som i OECD:s och G20-ländernas inkluderande ramverks särskilda kollegiala utvärdering har ansetts ha ett kvalificerat parallellsystem.

Om förutsättningarna för tillämpning av safe harbour-regeln i 1 mom. uppfylls, ska tilläggsskatten för jurisdiktionen enligt regeln om inkomstinkludering och regeln om kompensation för bortfall i skattebetalning anses vara noll också till den del den gäller koncernenhetens andel i ett samföretag eller ett samföretags dotterbolag.

13 §

Safe harbour-regel om den yttersta moderenheten

Om den koncernenhet som lämnar deklaration så väljer anses tilläggsskatten för den yttersta moderenhetens jurisdiktion för räkenskapsperioden enligt regeln om kompensation för bortfall i skattebetalning vara noll i fråga om koncernenheter som är belägna i jurisdiktionen för en yttersta moderenhet på vilken safe harbour-regeln om den yttersta moderenheten tillämpas. Safe harbour-regeln om den yttersta moderenheten kan under räkenskapsperioden tillämpas på en multinationell koncern, om koncernens yttersta moderenhet är belägen i en jurisdiktion som i OECD:s och G20-ländernas inkluderande ramverks särskilda kollegiala utvärdering har ansetts ha ett kvalificerat system som gäller den yttersta moderenheten.

Safe harbour-regel om substansbaserade skatteincitament

Om den koncernenhet som lämnar deklaration så väljer, ska av tilläggsskatten för jurisdiktionen för räkenskapsperioden den andel anses vara noll som motsvarar det medräknade beloppet av räkenskapsperiodens kvalificerade skatteincitament.

Den i 1 mom. avsedda andel av tilläggsskatten som ska anses vara noll är den differens som fås genom att det belopp av tilläggsskatten för jurisdiktionen som följer av behandlingen av kvalificerade skatteincitament i enlighet med 15 § dras av från det tilläggsskattebelopp som skulle ha beräknats för jurisdiktionen om valet inte hade gjorts.

I samband med denna safe harbour-regel avses med *kvalificerade skatteincitament*

- 1) allmänt tillgängliga skatteincitament som minskar beloppet av de medräknade skatterna för räkenskapsperioden eller för kommande räkenskapsperioder och som beräknas på basis av de kostnader som uppkommit eller mängden materiella tillgångar som producerats i jurisdiktionen, och
- 2) kvalificerade skattetillegodohavanden och marknadsmässigt överlåtbara skattetillegodohavanden som uppfyller villkoren i 1 punkten, om den koncernenhet som lämnar deklaration har gjort ett i 8 kap. 12 § avsett val som gäller i ett år för att behandla skattetillegodohavandet, eller en del av det, som ett kvalificerat skatteincitament.

Som i 3 mom. 1 punkten avsedda skatteincitament som beräknas på basis av kostnader betraktas dock inte incitament där värdet på skatteförmånen överstiger de upplupna kostnaderna.

Som skatteincitament enligt 3 mom. betraktas inte skatteincitament som baserar sig endast på kostnader för förvärv av sådan intäkt som har undantagits från beräkningen av den justerade vinsten eller förlusten enligt 3 kap.

Till den del som ett kvalificerat skattetillegodohavande eller ett marknadsmässigt överlåtbart skattetillegodohavande omfattas av ett val enligt 3 mom. 2 punkten behandlas det inte som intäkt enligt 3 kap. 6 §. Om ett skattetillegodohavande som omfattas av valet har varit skattepliktigt inkomst, dras den skatt som hänför sig till denna inkomst av från koncernenhetens medräknade skatter för räkenskapsperioden i enlighet med 4 kap. 4 § 1 punkten.

Beräkning av safe harbour-regeln om substansbaserade skatteincitament

Vid tillämpning av den safe harbour-regel som avses i 14 § läggs till de medräknade och justerade skatterna för räkenskapsperioden för koncernenheter som är belägna i jurisdiktionen antingen beloppet av kvalificerade skatteincitament för räkenskapsperioden eller beloppet enligt substansbegränsningen, beroende på vilket belopp som är lägre.

Som beloppet av kvalificerade skatteincitament för räkenskapsperioden betraktas

- 1) minskning av medräknade skatter för räkenskapsperioden till följd av användning av ett skattetillegodohavande,
- 2) beloppet av ett avdrag som överstiger kostnaderna eller ett annat extra avdrag som yrkats under räkenskapsperioden multiplicerat med den skattesats som regelmässigt tillämpas på inkomsten, eller
- 3) beloppet av den skattefria inkomst som hänför sig till kostnaderna multiplicerat med den skattesats som regelmässigt tillämpas på inkomsten eller, om en skattesats som är lägre än den regelmässiga skattesatsen blir tillämplig, beloppet av den skattefria inkomst som hänför sig till kostnaderna multiplicerat med differensen mellan den skattesats som regelmässigt tillämpas på inkomsten och den sänkta skattesatsen.

Substansbegränsningen är

- 1) 5,5 procent av beloppet av de berättigade personalkostnaderna eller av det belopp av avdragen för berättigade materiella tillgångar som ingår i den justerade vinsten eller förlusten för räkenskapsperioden beroende på vilket belopp som är lägre, eller
- 2) om den koncernenhet som lämnar deklaration gör ett i 8 kap. 12 § avsett val om detta som gäller i fem år, 1 procent av den redovisade anskaffningskostnaden för berättigade

materiella tillgångar för räkenskapsperioden, dock så att markområden och andra tillgångar som inte får dras av inte ingår i beräkningen.

Med berättigade personalkostnader och berättigade materiella tillgångar avses i samband med denna safe harbour-regel det som föreskrivs om avdrag för substansbelopp i 5 kap. Med avvikelse från 5 kap. 7 § 3 mom. betraktas dock som berättigade personalkostnader i samband med denna safe harbour-regel också personalkostnader som kapitaliserats och inkluderats i det redovisade värdet av materiella tillgångar.

Om den koncernenhet som lämnar deklaration återkallar ett val som avses i 3 mom. 2 punkten undantas avdraget för berättigade materiella tillgångar vid tillämpning av 3 mom. 1 punkten, om anskaffningskostnaden för tillgångarna var en del av beloppet enligt substansbegränsningen under en tidigare räkenskapsperiod då safe harbour-regeln om substansbaserade skatteincitament tillämpades.

10 kap.

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

6 §

Definitioner som hänför sig till safe harbour-regeln under övergångsperioden som gäller land-för-land-rapporteringen för beskattningen

Med *övergångsperiod* avses alla räkenskapsperioder som börjar senast den 31 december 2027 och slutar senast den 30 juni 2029.

Med *skattesatsen under övergångsperioden* avses

3) 17 procent för räkenskapsperioder som inleds 2026 och 2027.

Denna lag träder i kraft den 20 . Bestämmelserna i 9 kap. 12–15 § och 10 kap. 6 § tillämpas på räkenskapsperioder som börjat den 1 januari 2026 eller därefter.

Helsingfors den 20

Statsminister

Petteri Orpo

Finansminister Riikka Purra